

1170.

OKÓLNIK MINISTRA SKARBU

z dnia 26 listopada 1949 r.

w sprawie zaopatrywania asygnat odciskami pieczęci.

W związku z podniesionymi wątpliwościami co do stosowania postanowień § 27 ust. 2 lit. h) przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych w przedmiocie zaopatrywania przez dysponentów asygnat odciskami pieczęci urzędowych — w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli wyjaśnia i zarządza się co następuje:

1. Władze i urzędy oraz zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe oraz samorządu terytorialnego obowiązane są zaopatrywać asygnaty, wystawione z otwartych w organach skarbowych rachunków, odciskami pieczęci urzędowych, określonych w art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz oznakach i pieczęciach (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr. 2, poz. 8) z uwzględnieniem postanowień art. 25 ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr. 3, poz. 26).

Zwolnienie od obowiązku zaopatrywania asygnat odciskami pieczęci urzędowych, określonych w art. 13 przytoczonego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 13 grudnia 1927 r., może mieć miejsce w uzasadnionych przypadkach tylko za oddzielnym zezwoleniem Ministerstwa Skarbu.

2. Inne instytucje prawno-publiczne oraz instytucje społeczne i zawodowe mają zaopatrywać asygnaty odciskami pieczęci względnie stempli, zgłoszonymi organom skarbowym za pośrednictwem swych władz przełożonych.

3. Instytucje społeczne nie podporządkowane hierarchicznie powinny zarówno odciski pieczęci względnie stempli jak i przewidziane w p. 2 § 34 powołanych na wstępie przepisów wzory podpisów osób uprawnionych do podpisywania asygnat przysyłać organom skarbowym po uprzednim uwierzytelnieniu przez starostwa powiatowe.

4. Upoważnia się izby skarbowe do udzielania dysponentom wymienionym w ust. 1 zezwoleń, ograniczonych odpowiednim terminem, na zaopatrywanie asygnat tylko odciskiem stempla instytucji względnie odciskiem pieczęci urzędowej o napisie odmiennym od nazwy dysponenta, w tych przypadkach, gdy wymienieni dysponenti czasowo nie posiadają określonej dla nich pieczęci urzędowej. Posługiwanie się pieczęcią o napisie odmiennym od nazwy dysponenta może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy dotychczasowa nazwa dysponenta uległa zmianie i w związku z tym dysponent posługuje się jeszcze pieczęcią o poprzednim brzmieniu jego nazwy.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski